

Timpul de-ar putea...

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mi-ar place să-ți descos ușor conturul
Și formele subțiri să-ți dezvelesc,
Să caut fructe coapte trăgând șnurul
Cupelor roșii ce le-adăpostesc.

Portjartierul n-ar fi o problemă
Când sunt pătruns de-al dragostei fior,
Cu buzele te-aș mângâia pe stemă
Și-aș coborî vibrând către picior,

Când mă gândesc la viața asta scurtă,
Că-mi ești poem și pe de rost aș vrea
Să te învăț, că fluturii din burtă
Dansează polca. Timpul de-ar putea...

- Sub faldurile grele de mătase
Se rotunjesc ispitele-n corset,
Iar mâinile aleargă curioase
Pe catifeaua pielii. Incomplet

E visul meu atunci, când doar zefirul
Îmi dezvelește sânii-nmuguriți
De gura ta ce-a-ncurajat delirul
Dorințelor. De-o vreme mă alinți

Și-ncet, încet îmi scoți portjartierul.
Simți coapsele-ncordate tremurând,
E uneori atât de-aproape cerul
Și timpul stă pe loc, dar până când?

Ioan Grigoraș & Liliana Trif